

povolení, prohrál by následně při u soudu. Nejen studovaný znalec, ale každý soudný člověk potvrdí, že zastavět proluku objektem stejného objemu a stejné výšky, jako jsou objekty sousední, je přiměřené poměrům. Správnou zásadou také je, že o tom, zda navrhovaná budova je zástavbou proluky, rozhoduje místně příslušná oprávněná instituce (stavební úřad, hygienik). Na rozdíl od projektanta jednotlivé stavby či světelného technika pracujícího na studii zastínění má oprávněná instituce k takovému rozhodování potřebný přehled o dosavadním i plánovaném rozvoji území obce.

Ohledy na občanský zákoník lze nalézt i v některých dalších článcích světelnotechnických norem. Obecně je možné konstatovat, že ve speciálních případech vymezených oprávněnou institucí (stavebním úřadem, hygienikem) nemusí být splněny normou stanovené limitní

hodnoty. I v takovém případě však kritéria technických norem mohou dobře sloužit k posouzení přiměřenosti poměrům. U činitele D_w (%) k tomu článek B5 v příloze B normy [4] přímo vybízí.

Závěr

České technické normy stojí mimo právní řád a je možné, a dokonce i nutné do nich psát vše, co lze považovat za vědeckého, technického nebo zdravotního hlediska za správné a z hlediska výstavby a užívání budov za prospěšné. Mají-li se ale podílet na regulaci výstavby, musí být závazné, což nelze jinak než prostřednictvím prováděcích předpisů k zákonům. K tomu musí být tyto normy slučitelné s předpisy vyšší právní síly, což se neobejde bez připuštění výjimek nejrůznějšího druhu. Aby normy mohly být závazné, musí paradoxně ze své závaznosti

poněkud slevit. Světelnotechnické normy musí brát ohled zejména na § 1013 zákona č. 89/2012 Sb. [1]. O uplatnění výjimek nerozhoduje norma, ale oprávněná instituce obce (hygienik, stavební úřad), neboť jedině tyto instituce k tomu mají potřebné informace a jsou za stav výstavby na území své působnosti odpovědné. České technické normy z nich nemohou tuto odpovědnost sejmout. Jsou ale standardem přiměřenosti z hlediska vlivu stínění na zdraví uživatelů budov, a proto jsou – a autor tohoto článku věří, že ještě dlouho budou – nezbytnou a účinnou pomocí při rozhodování o této věci.

Literatura:

- [1] Občanský zákoník č. 89/2012 Sb.
- [2] Občanský zákoník č. 40/1964 Sb.
- [3] ČSN 73 4301. *Obytné budovy.*
- [4] ČSN 73 0580-1. *Denní osvětlení budov – základní požadavky.*

Vyjádření k tvrzenému rozporu mezi odst. 1 a 6 § 45 nařízení vlády č. 361/2007 Sb.

JUDr. Petra Nováková, Ph.D., Mgr. Tadeáš Vraspír,
Kocián Šolc Balaščík, advokátní kancelář, s. r. o.



(Toto vyjádření bylo zpracováno na žádost redakce k článku Je nutné odůvodnit návrh sdruženého osvětlení?, Světlo, 2017/4, str. 28.)

Nařízení vlády, byť je podzákoným právním předpisem, je pro jeho adresáty obecně závazné, a to bez dalšího. Naproti tomu technická norma je zásadně nezávazným souborem pravidel a řešení toliko doporučující povahy, ledaže na tu kterou konkrétní technickou normu výslovně odkazuje právní předpis.

V daném případě nařízení vlády č. 361/2007 Sb., jakožto zvláštní právní předpis, výslovně odkazuje na užití technické normy, když v ustanovení § 45 odst. 1 stanovuje, že:

Osvětlení pracoviště a spojovacích cest mezi jednotlivými pracovišti denním, umělým nebo sdruženým osvětlením musí odpovídat náročnosti vykonávané práce na zrakovou činnost a ochranu zdraví v souladu s normovými hodnotami a požadavky. Normovou hodnotou se

rozumí konkrétní hodnota denního, umělého nebo sdruženého osvětlení obsažená v příslušné české technické normě upravující hodnoty denního, sdruženého a umělého osvětlení.

Odkazovaná technická norma ČSN 730580-1 v článku 4.2. obsahuje základní požadavky na denní osvětlení.

Dále jsou v textu nařízení vlády (§ 45 odst. 6) uvedeny podmínky, za nichž mohou být zřízena pracoviště, na kterých nejsou splněny normou stanovené požadavky na denní a sdružené osvětlení. Jde tak o výjimku z aplikace výše odkazovaných normových požadavků.

Jednotlivé odstavce ustanovení § 45 vládního nařízení však nejsou ve vzájemném rozporu, neboť odst. 6 toliko doplňuje, resp. rozšiřuje předcházející odst. 1, když připouští, za daných speciálních okolností, aby bylo zřízeno pracoviště i přesto, že na něm nejsou splněny normované požadavky denního/sdruženého osvět-

lení, na které odst. 1 odkazuje a činí je tak závaznými. Smysl a účel odst. 6 jsou navíc zcela legitimní, když logicky nevyžadují splnění normových požadavků na denní osvětlení na pracovištích pouze s nočním provozem nebo na pracovištích, která musí být z technologických důvodů umístěna pod úroveň terénu apod.

Lze tedy uzavřít, že odkazovaná technická norma se v daných případech stává závaznou tím, že na ni odkazuje vládní nařízení. Skutečnost, že jeden odstavec tohoto nařízení vyžaduje splnění normových požadavků na denní osvětlení a jiný připouští jejich nesplnění, je zcela v pořádku. Odstavec uvedený později v rámci ustanovení § 45 totiž upravuje speciální situace, a to specifické případy pracovišť, na nichž z evidentních důvodů není nutné vyžadovat splnění normových požadavků.

Oba odstavce § 45 nařízení vlády č. 361/2007 Sb. tak mohou existovat vedle sebe a nelze mezi nimi vidět žádný rozpor.

www.svetlo.info

novinky, produkty a informace z oblasti světla a osvětlování,
tiskové zprávy, odborné akce, aktuality, bannerové zóny,
archiv elektronických verzí vyšších čísel časopisu SVĚTLO